MIELIPIDE

Rekikelit, hevone valjaisi, kakarat ja emäntä kyytiin ja kuusen hakuun! Joulu o yksinkertane ja kaunis perhejuhla kirkkoines kaikkines, turhan vouhotukse saisiva kaik unhottaa. **KOMMENTOI METTÄNPÖRHÖ VIIKON KYSYMYSTÄ**

LUKIJALTA

Ota kantaa tekstiviestillä

- Harmittaa, suututtaa, ilahduttaa, ihmetyttää?
- Jaa mielipiteesi muiden lukijoiden kanssa lähettämällä se tekstiviestillä numeroon 173 172.
- Viestin enimmäispituus on 160 merkkiä ja yhden viestin hinta 50 senttiä.
- Viestin alkuun tunnus MT LU.

Ruokakauppa

Elintarviketuonti yli 2,5 kertainen vientiin nähden. Vienti juustot, alkoholi, maitotuotteet. Tuonti juustot, alkoholi...
Mitä järkeä?

Hupsista

Tulipa yksille huomiolistoille hintaa – neljä tuhatta mummon markkaa. Vuoden karjantarkkailun saldo. **Liisa ihmemaassa**

Konkurssi

Työt loppuivat märkyyden takia, ei tule EU-tukia, ei satovahinkokorvauksia, ainoastaan konkurssi. **Metsäkoneyrittäjä**

Aurinkoenergiaa

Vaihtoehtoisten energiamuotojen käytön lisäämiseksi aurinkopaneelit pitäisi vapauttaa kokonaan arvonlisäverosta.
Uusiutuvat

Viljan hinta

Viljanhinnan nostotalkoot. Vartti pois viljapinta-alasta viherlannoitukselle. Kustannukset alas, hinta ylös ja tulos plussalle.
Ajatteleppa ite

Auton verotus

Mikä puolue lupaa poistaa tämän muka väliaikaisen käyttövoimaveron?
Ei uutta autoa

Ajatus

Hetki hetkeltä vahvistuu ajatus laittaa lehmät teuraaksi sekä pellot metsälle ja lähteä oikeisiin töihin. Suomi sitä saa mitä tilaa.
Ei nimimerkkiä

Metsien suojelu

”Vanhojen metsien suojeluohjelma” tekee naapurille rasitteen. On hakattava kuusikot aukeaksi hyvissä ajoin ennen kuin metsän puusto alkaa käydä vanhaksi? **Ei nimimerkkiä**

Mikä mättää?

Tuulivoimalat häiritsevät milloin missäkin. Mutta fossiilisen turpeen kaivajia, soiden ja vesistöjen pilaajina paijataan.
Ei nimimerkkiä

Kiitos

Kiitos Länsi-Maidolle joululahjasta. 20 vuotta eikä suotta.
Ei nimimerkkiä

Mhy

Vielä ehtii irtautua metsänhoitoyhdistyksestä, itse laitoin kirjeitse ilmoituksen johtokunnalle. Mhy teki monta kallista mokaa. **Sepeteus**

Lista

Tiitisen lista julki, niin voidaan palkita nämä maailmallakin arvostetut ”Venäjä-osaajat”.
Linnankutsut

Turha kokous

Ilmastokokous itsessään on jo iso saastuttaja. Ajatelkaa, mitä ne kinkerit maksaa ja mitä kaikkea sisältää! Tyhjän saa tekemättäkin.
Joulurauhaa

Suututtaa

Metsästäjät, onko maalaisjärki kadonnut? Lähetetään koirat ajoon, vaikka tiedetään susien olevan alueella.
Eläinrakas

Suomi tarvitsee vahvan oman puolustuksen

Sodan jälkeen eversti Wolf H. Halsti ennusti Euroopan tulevan kriisin ja sen johtamisen mahdolliseen sotaan Neuvostoliiton ja Euroopan välillä. Ideologiset vastakkainasettelut törmäävät.

Halstikaan ei ymmärtänyt Neuvostoliiton tulevaa hajoamista ja sen seurauksena Euroopan vellovaa ja ylimielistä politiikkaa. Mutta Suomen ulkopolitiikassa hän oli tiukasti Paasikiven ja Mannerheimin linjalla.

Halsti oli ulkopolitiikassa ja sotaopeissa toisinajattelija ja siksi häntä ei hyväksytty. Halsti esitti jo talvisodan edellä, että Suomi voi uskottavasti puolustaa itseään sissisodan periaatteilla. Tämä tuli myös todistetuksi Suomen talvisodassa.

Vaikka Suomen armeija oli yksin ja huonosti varustettu, ylivoimainen vihollinen ei Suomea valloittanut. Tähän vaikutti myös koko kansan puolustustahto.

Halsti oli talvisodassa Summan lohkon huoltopäällikkö, samassa paikassa, jossa isäni oli konekivääriampujana. Halsti haukkui raskaasti Suomen poliittisen johdon siitä, että armeija oli huonosti varustettu. Se oli Summan rintamallakin ongelma.

Esimerkiksi panssaritorjuntaa ei ollut ollenkaan, vaan miehet joutuivat paljain nyrkein panssareita vastaan polttopulloilla ja kasapanoksilla.

Halstin poliitikkojen haukkumisesta kai johtui, ettei häntä koskaan ylennetty kenraaliksi, vaikka hän sotilasjohtajana olisi sen ansainnut.

Halstin viesti oli, että Suomen ulkopolitiikan pitää perustua hyviin Venäjä-suhteisiin ja omasta puolustuksesta on pidettävä huolta.

Halstin ajatukset sissisodan tehokkuudesta tulivat todistetuksi Suomen talvisodan lisäksi Vietnamissa ja Afganistanissa.

USA joutui lähtemään Vietnamista, vaikka sen teoreettinen aseylivoima oli yli 400-kertainen. Vietnamin sissit aiheuttivat USA:n pakkolähdön.

Neuvostoliitolle kävi samoin Afganistanissa. Afganistanin sissit panivat Neuvostoliiton joukot niin ahtaalle, että niiden oli pakko lähteä.

Eversti Halstin ajatuksia lainaten Suomen ulkopolitiikka ei ole nyt tyydyttävää EU-jäsenyyden takia. Emme itse enää määrää ulkopolitiikasta.

Paasikiven oppi ja kansallinen etu ovat unohtuneet.

Toinen asia maanpuolustuksen kannalta on jalkaväkimiinoista luopuminen. Se oli huono ratkaisu, koska suurvallat eivät ole miinoista luopuneet.

Nämä molemmat asiat pitäisi ottaa poliittisen keskusteluun.

Suomen EU-myönteisyys on ulkopolitiikan hoidon kannalta täysin vastuutonta.

Suomen ulkopolitiikan hoito pitäisi ehdottomasti ottaa omaan komentoon. Tämä asia tulee ymmärretyksi Paasikiveä lainaten, kun katsoo karttaan.

Jalkaväkimiinat muodostavat yhden sissisodan pelotteen, sillä ne mahdollistavat äänettömän vartijan, joka myös suorittaa hälytyksen. Tätä järjestelmää ei voi millään tekniikalla korvata.

Saksa ei uskaltanut toisen maailmansodan aikana hyökätä Sveitsiin. Sveitsin puolustus perustuu miinojen käyttöön ja sissiarmeijaan, jota koulutetaan järjestelmällisesti määräajoin.

Suomen maanpuolustuksen kannalta sotilaskoulutusta ei saa rajattomasti lyhentää. Suomen mahdollinen Nato-jäsenyys koetaan Venäjällä uhkana ja siksi se on maanpuolustuksen kannalta huono asia. Naton todellisen avun voi myös kyseenalaistaa.

Nato vaikuttaa pöytälaatikkofirmalta, jolta puuttuvat sotilaalliset näytöt. Jotkut puolueet ja iltapäivälehdet yrittävät aivopestä kansalaisia Nato-uskovaisiksi. Realismi puuttuu ajatuksesta. Toisaalta on ymmärrettävä sodan jälkeinen epärealistinen informaatio. Tiedotus on myös ollut Naton hallussa.

Ukrainan kriisi on nyt herättänyt ymmärtämään maanpuolustuksen tärkeyden. Kysymys on olemassaolostamme.

Nyt presidentin Itsenäisyysjuhlassa Suomen puolustajat tulivat korostetusti esille. Tämä oli hyvä asia.

Kauno Pietilä
Kalanti

SA-KUVA

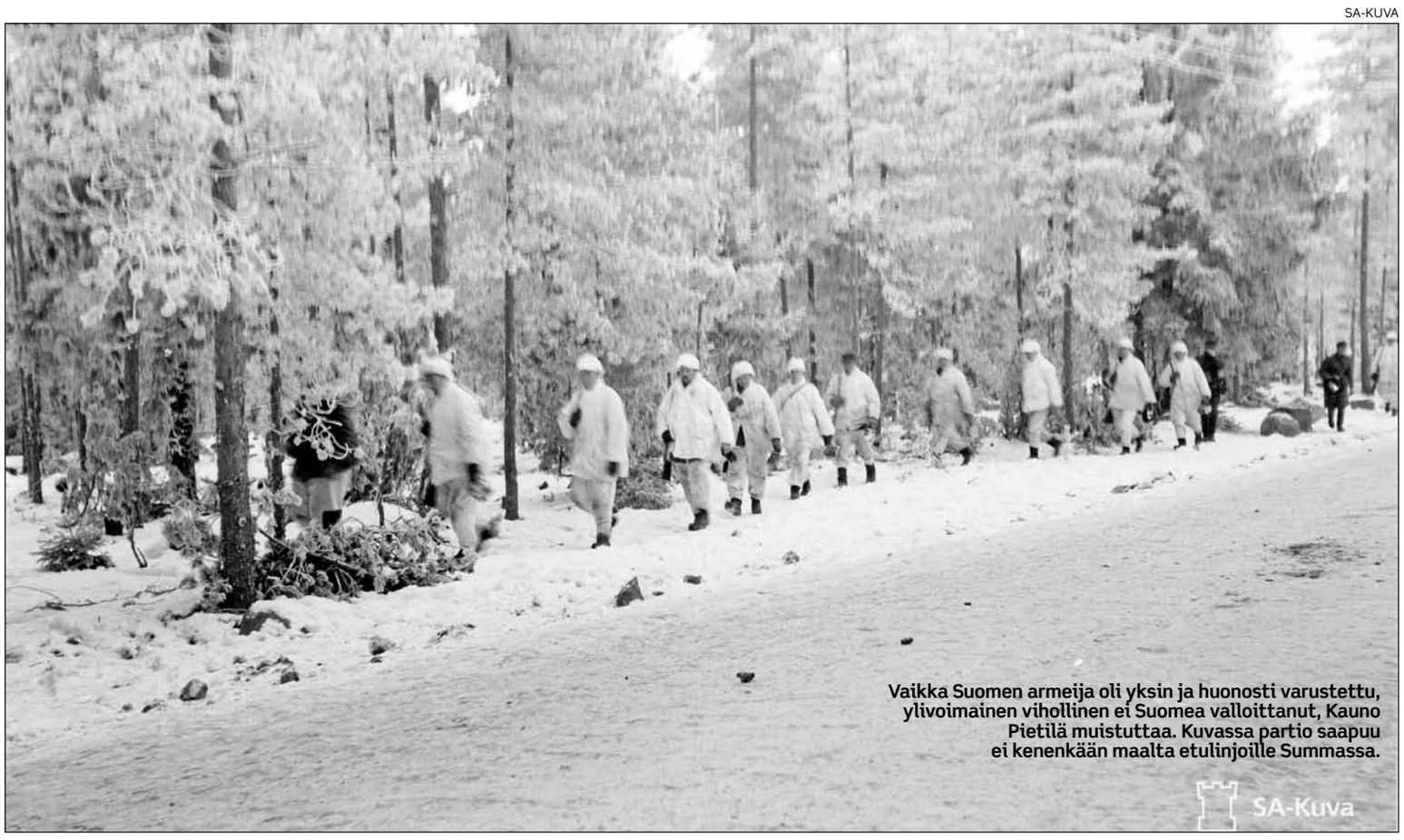

Vaikka Suomen armeija oli yksin ja huonosti varustettu, ylivoimainen vihollinen ei Suomea valloittanut, Kauno Pietilä muistuttaa. Kuvassa partio saapuu ei kenenkään maalta etulinjoille Summassa.

SA-Kuva

Ainainen joulu ihmisille ja muulle luonnolle

Varsinkin näin joulun läheisyydessä meidän kaikkien on aiheellista syventyä hyvään tahtoon toisiamme ja koko luontoamme kohtaan. Näin saavuttamamme hyvä mieli on joulun tärkeä anti.

Luonto on Luojan ikiliikkuja, ihmisillä on oikeus sitä hyödyntää, mutta ei tuhota. Meidän on tärkeää sisäistää tämä elinvoimamme jatkuvuuden ehto.

Me ihmiset samoin kuin eläimetkin elämme luonnosta. Ihmisen velvollisuus on säädellä tätä tasapainoa niin, ettei mikään osapuoli terrorisoi toista eikä toisaalta myöskään ajaudu sukupuuttoon. Tässä on yksi ihmiskunnan sivistyksen mitta.

Luonnon jatkuvuus perustuu ilmaiseen kasvun ihmeeseen. Hirvipariskunta nautiskelee uuden elämän syntymiseksi saamatta palkkaa, ihmisten tavoin. Maamiehen kylvämä siemen itää ilmaiseksi antaen monikymmenkertaisen sadon.

Vasta kaikki näihin ilmaisiin kasvun ihmeisiin myöhemmissä jalostusprosesseissa sitoutuneet eurot ovat ihmisen palkkaa.

Ihmisen tärkeä rooli on huolehtia hedelmällisestä maaperästä kasvun ihmeelle. Rikkaruohot tulee kitkeä viljapellosta ja terrorismi ihmiskunnasta. Ihmisten ja eläinten luonnollisia reviirejä tulee kunnioittaa niin, että vältytään luonnottomilta törmäyksiltä.

Pahimpia ovat ihmisten väliset reviiriloukkaukset niin kansallisesti kuin kansainvälisestikin. Pakottaminen reviirien muuttamiseen väkivalloin johtaa kapinaan.

Kaikki ihmiset ja ihmisryhmät luontomme osatekijöinä sekä maaseudulla että kaupungeissa ovat samanarvoisia. Ehkä selkeimmin tätä kunnioittavat metsästäjät ja metsästysseurat: toisarvoisia siellä ovat jäsenten kukkaron paksuus, jäsenkirja, sukupuoli, ikä, ammatti, asuinpaikka tai loppututkinto. Tasaarvo on metsästäjille luonnollinen hyve, muillekin varteenotettava tärkeä esimerkki.

Meille Suomen kansalaisille nämä arvot ovat poikkeuksellisen korkeita. Mutta kasvava raatelunhaluinen väkivalta järkyttää koko luonnon tasapainoa myös Suomessa. Jousi on nyt jännitetty salakavalasti, kansalaisten tahtoa ja luonnonmukaisuutta halveksien, vaarallisen ja kestämättömän kireälle.

Uskoen ja odottaen paluuta menestymisemme ehtona olevaan sopusointuiseen, yhdessä rakenneltuun tasapainoiseen Suomeen, toivotan ainaista hyvää joulua.

Esko Eela
kunniapuheenjohtaja
Suomen Metsästäjäliitto

Tavaran tarkastuksesta

MT:ssa oli (MT 5.12.) päivän kysymys -palstalla, mitä tekee tavaran tarkastaja?

Artikkelin lopuksi oli tarkastajaksi pääsyn edellytykset. Tarkastajan pätevyys edellyttää Keskuskauppakamarin järjestämän kokeen läpäisemisen lisäksi vankkaa käytännön kokemusta ja tutkintoa osaamisalalta. Tarkastajalta edellytetään lisäksi nuhteettomuutta.

Olen ollut tavaran tarkastuksen yhtenä osapuolena ja käynyt kohtuullisen laajan yhteydenvaihdon Keskuskauppakamarin tavaran tarkastusjaoston kanssa, toimitusjohtajaa myöten. Tahtoisin tuoda esille muutamia käytännön seikkoja.

Tavaran tarkastuksen ja tarkastajan painoarvo on psykologinen, koska tarkastus on aina tarkastajan henkilökohtainen näkemys asiasta, ilman minkäänlaista vastuuta muutoin kuin johtosäännön osalta.

Esimerkiksi kaikki tarkastajan tekemät laskelmat ja niiden oikeellisuus ovat vastuun ulkopuolella. Niihin tarkastuslautakunta ei ota kantaa, koska tulos on vain tarkastajan henkilökohtainen näkemys. Hänelle ei muodostu vastuuvelvollisuutta, ei edes oikeellisuudesta, lisäksi hänellä on oikeus olla avaamatta laskelmiaan muilta osin kuin mitä tarkastuskertomuksesta käy julki.

Mielestäni tavaran tarkastusjärjestelmää täytyisi korjata puolueettoman elimen valvonnalla, läpinäkyvyydellä ja vastuuvelvollisuudella myös yksinkertaisten laskutoimitusten osalta.

Lauri Keinänen
Rautavaara

Suomen sepelvaltimotautiepidemian läpivalaisu

Sytykkeen tähän kirjoitukseen antoi Tapani Kiminkisen ylioärtikkeli (MT 12.12.), jossa hän puolusti vallalla olevaa rasvahypoteesia totutusti toteamalla, että valtaosa epidemiologisesta tutkimuksesta puoltaa sitä.

Olen toivonut, että rasvahypoteesin puoltajat vaivautuisivat pohtimaan päinvastaisia tutkimustuloksia. Miksi kovat rasvat eivät ole vaarallisia ranskalaisille ja sveitsiläisille tai Kenian maasaille, joiden ravinto koostuu lähes pelkästään rasvaisesta maidosta ja maitotuotteista?

Olen jo toistakymmentä vuotta itsekseni tutkinut ekologista epidemiologiaa (sisältää epidemian historian sekä geologisen ja rakennetun elinympäristön ynnä taudin biologian).

Suomalainen geologinen elinympäristö voidaan jakaa kahteen alueeseen, vanha merenpohja rannikoilla ja muu maa, erityisesti Itä-Suomi poikkeavat huomattavasti Länsi- ja Etelä-Suomesta. Länsi-Suomen maaperä on hienojakoisempaa kuin Itä-Suomen.

Viimeisen jääkauden manner-jäätikkö on työntänyt jääkautta edeltäneen nykyisen Pohjanlahden paikalla olleen meren pohjan sedimentit Länsi-Suomen rannikolle.

Länsi-Suomessa on ollut tuhatmäärin matalia tulvajärviä, jotka ihminen on kuivannut pelloiksi 500 viime vuoden aikana. Lisäksi Länsi-Suomessa valtaosa pelloista on entisiä tulvaniittyjä.

Länsi-Suomen maaperä ja vedet sisältävät runsaasti piistä muodostuneita nanohiukkasia, jotka siirtyvät maitoon ja esimerkiksi perunaan ja muihin juureksiin. Länsi-Suomessa tuotettu lihakin mahdollisesti sisältää vedestä peräisin olevia piiperäisiä nanohiukkasia.

Suomen sepelvaltimotauti epidemian lähtölaukaus ammuttiin Mainilan kylässä 26.11.1939. Seuranneissa sodissa kotiseutunsa lähiruokaan tottuneet ja sopeutuneet miehet muonitettiin rintamalle pääosin merenpohja-Suomesta peräisin olevilla elintarvikkeilla, koska maatalouden painopiste on näillä alueilla.

”Siellä jossain” Itä-Suomen miesten suonissa kiertelivät Länsi-Suomen maaperästä peräisin olleet pienhiukkaset ja päällä oli ainainen stressi, joka on myös sepelvaltimotaudin riskitekijä. Itä-Suomen miehissä alkoi kehittyä sepelvaltimotauti, joka etenee hitaasti ja oireet tulevat esille vasta vuosien kuluttua.

Epidemia puhkesi 1960–70-luvuilla Itä-Suomessa ja tilannetta pahensi se, että 50-luvulta alkaen pitäjämeijerit lopetettiin ja maidontuotanto keskittyi merenpohja-Suomeen. Maitoa kuljetettiin ja kuljetetaan ympäri Suomea, samoin kuin perunoita.

Havaittiin, että sairastuneilla itäsuomalaisilla oli vähän korkeammat kolesteroliarvot kuin terveillä. Pian huomattiin, että runsas maidonkäyttö nosti kolesteroliarvoja. Siitä tehtiin johtopäätös, että kovat rasvat aiheuttivat sepelvaltimotautia, erityisesti maidon käyttö.

Tämä väite rasvojen syyllisyydestä on suunnilleen samanarvoinen kuin väite, että sienimyrkytys aiheutuu sienten syönnistä. Maito (Länsi-Suomesta) on itäsuomalaisille haitallinen sisältämiensä pienhiukkasten vuoksi.

Onneksi sepelvaltimotauti on vähentymässä, koska itäsuomalaiset alkavat epigeneettisesti tottua länsisuomalaiseen maitoon. Pohjois-Karjala-projektilla ei taida olla tässä kehityksessä osaa eikä arpaa. Itä-Suomessa kannattaisi nostaa kansanliike pitäjämeijerien uudelleensaamisen puolesta.

Seppo K. Junnila
lääketieteen lisensiaatti
Haapajärvi

VIERASKOLUMNI

Pitkittyvistä pakotteista paineita tukipolitiikalle

Viime viikolla saatiin viimein tieto siitä, että suomalaiset maidontuottajat saavat 10,7 miljoonaa euroa komission tukea Venäjän asettamien vastapakotteiden aiheuttamien menetysten vuoksi.

Tukisumma ei ehkä ollut niin suuri kuin kotimaassa toivottiin, mutta tilanteen huomioon ottaen siihen voi olla tyytyväinen. Yhdessä kansallisen tuen kanssa se mahdollistaa hetkellisen helpotuksen tuottajien ahdinkoon.

Kirjoitin viime kuussa niistä edellytyksistä, joita maidontuottajien tukipaketin hyväksymiseen vielä vaadittiin. Yksi kerrallaan palaset myös putosivat paikalleen: EU:n vuosibudjetista päässtiin sopuun, tuottajahinnat laskivat Suomessa riittävästi ja ministeri Orpo piti huolen, että osuuskuntamallin vaikutus tilastoihin ymmärretään komissiossa. Suunnitelma toimi.

Venäjän toimissa mikään ei kuitenkaan viittaa siihen, että pakotteita oltaisiin purkamassa lähiaikoina. Kysymys onkin, miten tästä eteenpäin edetään?

Varmaa on, että pakotteiden pitkittyessä myös kärsivien sektoreiden määrä lisääntyy. Hedelmä- ja maidontuotanto on jo tukia saanut. Keskusteluissa on pohdittu, tulisiko perunan ja sianlihan olla seuraavana vuorossa.

Paine komissiota kohtaan myöntää eri jäsenmaille ja eri tuotannonaloille lisätukea kasvaa koko ajan. Pakotteiden korvaamiseen vielä käytettävissä olevat noin 300 miljoonaa euroa pitävät myös huolen, että jono maatalouskomissaari Phil Hoganin oven takana ei tulevaisuudessa lyhene.

Ruplan syöksykierre tällä viikolla saattaa kuitenkin vaikuttaa komission näkemyksiin pakotteiden aiheuttamista tappioista. Jos rupla on erittäin heikko ja inflaatio laukkaa, tulkitaanko, ettei eurooppalaisilla tuontituotteilla olisi muutenkaan ollut Venäjän markkinoilla kysyntää?

Kuinka suuri osa tappioista nähdään pakotteista johtuvaksi, kuinka suuri osa taloustilanteesta? Näihin kysymyksiin ei vielä ole vastauksia. Saattaa paljastua, että Suomen maitotuen ajoitus oli mitä otollisin.

Konfliktin pitkittyessä reservin käyttämisen kanssa ollaan tulevaisuudessa aiempaa varovaisempia. Kaikki haluavat osansa, mutta rahan pitää riittää. Edustamani budjettivaliokunnan työ maitopaketin kanssa osoitti, kuinka oleellista sen tuki on pakettien hyväksynnälle.

Jos sianlihaa ja perunaa päätetään tukea, käytän jälleen kaikki keinoni, jotta suomalaisille tuottajille saadaan oikeudenmukainen osuus.

Erityistilanteemme ei ole muuttunut mihinkään, ja pohjatyö uusien tukien varalta on alkanut jo. Niin kauan kuin pakotteet ovat voimassa, työtä riittää tällä saralla.

Tämä on vuoden viimeinen kolumnini. Haluan lopuksi käyttää tilaisuuden toivottaa kaikille lukijoille rauhallista joulua ja onnellista uutta vuotta.

Monia teistä on kiittäminen juuri niistä herkuista, joiden ääreen suomalaiset joulupöytään istuvat. Parempaa muistutusta työnne ja maaseutumme tärkeydestä ei voine toivoa.

PETRI SARVAMAA on europarlamentaarikko (kok.).

petri.sarvamaa@europarl.europa.eu

VIIKON KYSYMYS

Kuinka virittäydyt joulutunnelmaan?

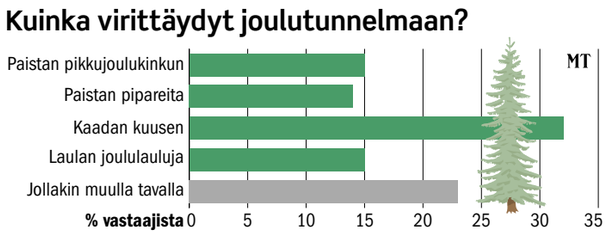

Kuusenhaku tuo joulun

Kuusenhaku virittää joka kolmannen viikon kysymyksen vastaajan joulun viettoon.

”Kahtena vuonna peräkkäin olen löytänyt omasta pellonreunasta hyvän joulukuusen. Yhtä usein on kuusivaras ehtinyt ensin. Olen nyt nakittanut miesväen hoitamaan kuusen kotiin. Itse olen paistanut pipareita ja possumakkaraa sekä valmistanut laatikoita pakkaseen. Jouluvaloja lisäilen vähitellen joka adventtisunnuntai kunnes neljäntenä joka ikkunalla tuikkii”, kertoo Maajaana.

Kommenttien perusteella juuri valot ovat tärkeitä monille lukijoille.

”Jouluvalot ulos ja kyntteliköt sisälle jo aikaisin. Samoin joululaulut ovat soineet jo eka adventista. Mutta tärkeintä jouluna on joulurauha ja sen julistus”, kertoi Joulurauhaa joka päivä.

”Valmistelut alkaa marraskuun puolessa välissä, viimeistään silloin ensimmäiset kyntteliköt esille, ulos valot. Ihaninta joulussa onkin se valmistautuminen ja sitten se ilo ja riemu mikä näkyy pienissä lapsissa”, kuvasi Pöllö.

Toisaalta on monia, joita ei joulu innosta.

”Sain fb-sivuilta presidentti Kyösti Kallion kehotuksen Suomen armeijalle joululta 1939: ’Kehotan kaikkia, jotka tänä vakavana aikana palvelevat isänmaata, lukemaan raamattua. Esi-isämme ovat sekä ahdingossa ja vainoissa että rauhan päivinä ammentaneet siitä elämää, voimaa ja lohtua. Nykyhetkenä kansamme tarvitsee Jumalan sanan uudestiluovaa voimaa. Omaksumme nöyrällä sydämen uskolla sen siunaukset’”, kirjoittaa **Seppo J Hietanen**.

”On yhtä tuskaa, kun joka paikassa tuputetaan joulua ja joululauluja soitetaan. Joulukuusi on oikeastaan ainoita asioita, mikä menettelee”, kirjoitti Joulusta tarpeekseen saanut.

”Vaimoni onnistuu höslämään joulumme joka vuosi siihen pisteeseen, että harkitsen viimeistään jouluaattona hakevani avioeroa välipäivinä. Suon siksi jopa pienen ymmärryksen niille perheen isille, jotka turruttavat alkoholilla itsensä joulunpyhiksi, vaikka itse ne juuri käytä alkoholia. Kyllä se joulu varmaan vähemmälläkin tulisi ja menisi!”

Karjatiloilla joulunakin on huolehdittava eläinten hyvinvoinnista.

”Meillä joulukin vietetään karjanhoidon lomassa, eli ei se arkea kummempi ole. Joulun kiireen, kun saisi jonnekin työnnettyä ja tuo ihmisten tuskainen kaupparіehunta. Itse teen kaikki jouluostokset yhtenä päivänä ja se on sitten kärsitty. Se mikä jää ostamatta, saa olla ostamatta ja vielä ainakaan ei ole mitään peruuttamatonta tapahtunut. Kaikki joulut on tullut vietettyä, tavalla tai toisella”, tuumii Sinttura.

Mikä tärkeää?

Vuoden viimeinen viikon kysymys kartoittaa, mitä politiikan tai talouden tapahtumaa tai päätöstä lukijat pitävät vuoden tärkeimpänä.

KAIJALEENA RUNSTEN